

מדע ו אמונה

1 - ה למדעים קוגניטיביים ו ה פסיכולוגיה, מאשרים את האמונה הנוצרית.

1 - 5 איך רוח ו התחושה היא לבנות ב לנו?

כדי להישאר על הנושא המדעי שלנו, ללא יציאה מהמסגרת התנכ"ית, אנו חייבים לבדל את רוח ו ה ההרגשות, שהמדע עושה לעשות היום לא בהכרח. אם יש הבדל קטן באופן אפקטיבי בהופעה, באופן רוחני, הדבר אף על פי כן מאוד חשוב, כי גם אם איננו יכולים עדיין לומר בוודאות, המושב של ההרגשות נשארים לשלב הניסיוני, אנו יכולים לראות קורם עור וגידים הקוים הגדולים. כי מוחו או את התחושה שניהם נוצרו שנוצר גיזום עצביים לפני לידה, גיל ההתבגרות, והם נקראים אפופטוזיס, כפי שראינו בפסקה הקודמת. ככל הנראה, רוח ולא נבנתה עוד לפני הלידה, כדי להיות פחות או יותר מושפע ההרגשות, אשר מאומנים בגיל ההתבגרות. זו הסיבה מדוע תחושות אלה שוכנות בבניין החלק העליון של המוח. האם הרוח או התחושה, ה שתי ליצור לנו של התגובות אשר שבשליח של מי פאולוס אומר לנו בה רומאים 7-18/19; כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי, כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה.

במשך התקופה העוברית, בני האדם, זה אנו נמצאים כבר, יש רק שני מקורות השוואה, כדי להתכונן הזוכה מה תהיה הסביבה שלו, אחרי שעזב את הרחם. יש לו מצד אחד הגנטיקה מועברת על ידי שיתוף הנתונים בין אביו ואמו, ושנית, תפיסות החושים הקשורים לסביבה מנוסים על ידי אמו, הוא מנסה לפרש על פי הגנטיקה הזו. זה מדוע המיספר הנוירוניים היא מקסימלית, בסביבות חמש בחודש ו השישי להריונה להתכונן הילד בעתיד, כדי להישרדות שלו בהקשר זה הוא נתקל. גיזום העצביים להיות בגיל ההתבגרות קשורה מפותח ההקשר יותר את, החושי על ידי הגדול את המידע, ולמידה.

בשני המקרים, את הנוירונים החזקים נשמרים ולכלול את כל תגובות דומות באופן משמעותי, אשר אוסרת מאוחר יותר, ניתוח מעמיק של התגובות הנורמות. הנוירונים היחידים שנשארים, נותנים מן הרגע הזה רק מסיתים או ממתנים דיאלוג של הרוח הזאת או מרגישים, על ידי מפות קוגניטיביות ממוקמים הניאוקורטקס, במשך מודעת ניתוח של מצבים.

גם אם המדע לא כרגע את ההבדל בין התחושה רוח, היא יכולה להגדיר את רמת ההדמיה הרפואית, יש שני תחומים עיקריים, בהם בתים מה שהיא מכנה התחושה. רוח ממוקם במוח הלימבית, את התחושה באונה הימנית של הניאוקורטקס.

כפי שראינו בפסקה 1-2, את המוח הלימבית היא שם כדי לספק את מה שאנו יכולים לכנות את הרוח של הישרדות, תלוי בהקשר למצוא בודדים לאחר הלידה. זה בחלק הזה של המוח בונה את הרוח, אשר נוצר בעיקר בעובר, על ידי גיזום עצביים טרום לידתי.

התנ"ך אומר לנו כי התחושה היא חלק מן הנשמה, לא של הנפש. התחושה היא לא קיבלה בתוך החלק הראשון של המוח, אשר משמש עבור פונקציות וגטטיבי. התחושה לא נראה קשור למוח הלימבית, שמכיל לניתוח חוש הריח, בנוסף חלק הפעילות, ורגש הקשורים ש רוח. יתר על כן, התחושה היא עידון של הרוח הבסיסי, אשר מאפשרת לנו להסיק כי אלוהים קורא רגשות, תחושות הממונים שנולדו התחושה במיוחד מה שמכונה למידה כלומר זה מילדות בגיל ההתבגרות. התחושה מוגשת לכן בחלק השלישי של המוח, שהוא הניאוקורטקס. זהו מקום מושבו של השפה, ההיגיון, ההפשטה, ובעיקר האונה הימנית היא מקום מושבם של אינטואיציה, רגשות, מוזיקה, אמנות. האונה המצחית היא המושב של הפונקציות הכי משוכללות של הניאוקורטקס: מחשבות, ניתוח, סינתזה, יצירתיות. הניאוקורטקס בכללותו, מייצג את חלק הארי של מה שהתורה או התנ"ך מכנה את הנשמה.

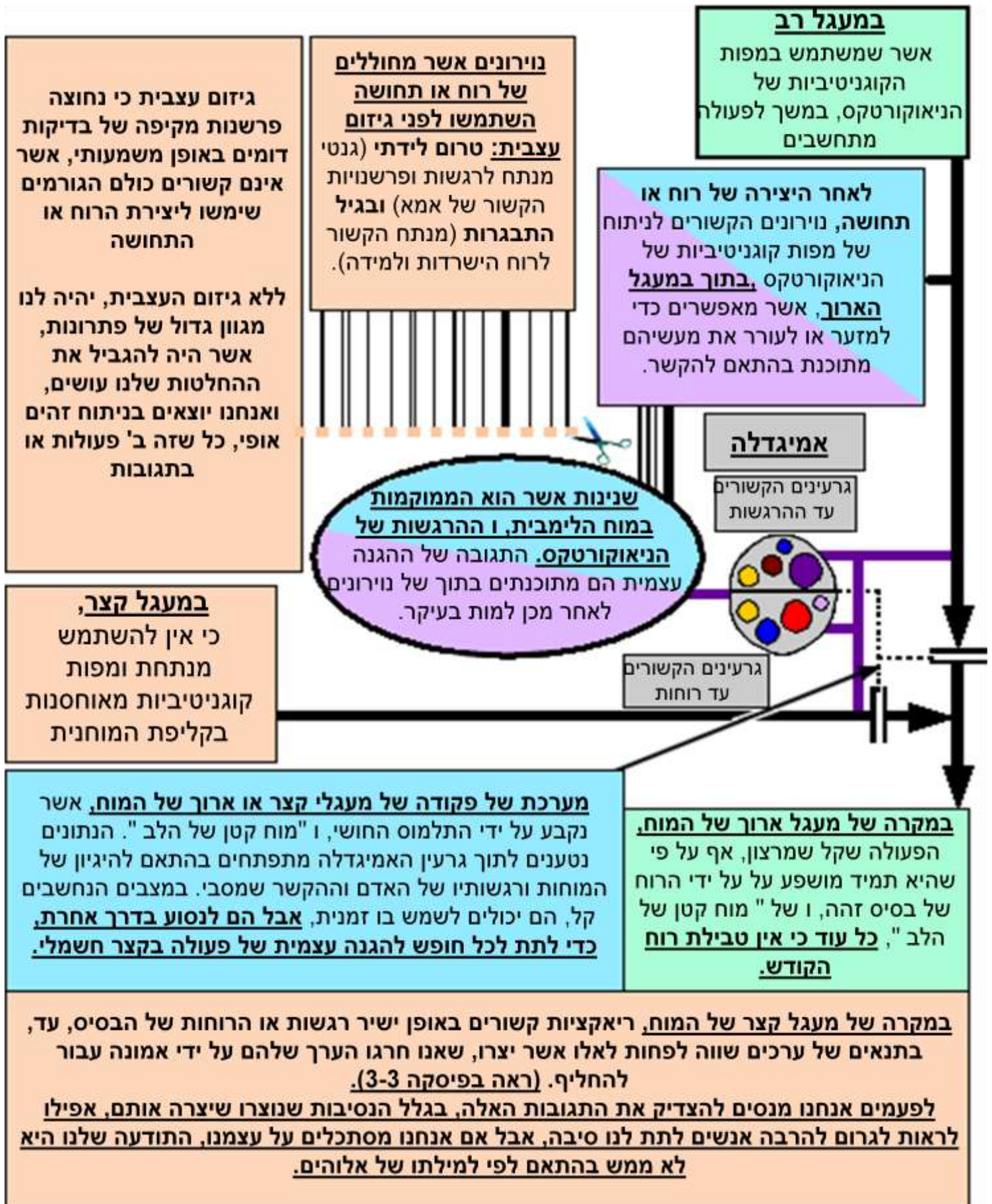
התחושה נולד באותו אופן שבו הרוח, לאחר גיזום עצביות, אך הפעם, את גיזום של גיל ההתבגרות. מכיוון רגשות מופיעים לאחר הלידה, אנו מאמינים כי הם למידה נוספת נגיש בקלות רבה יותר, לכן לעריכה בקלות רבה יותר, אחרת כי אשר נתן להם לידה. זהו היה אף על פי כן להתעלם, במקום הראשון, הדרך הם פיתחו בתוך בנו, ושנית, של התופעה של לגזום איזה יצרה אותם. התפתחות החוש אינו מקרי, אלא על ידי הגנה טובה יותר של הנוירונים בשימוש. שני גורמים ולכן הם ייחשבו לקבלת הגנה נוספת, אשר מוענקת חוש יצירתי נוירונים אלה: הרוח של הישרדות מגדיר לפני הלידה שלנו, וקבלה

הכשרה מלידה ועד גיל התבגרות. אם אנחנו לא רוצים שלא נכנס לאשמה על ידי הבשר, כאשר אנו עומדים בפני קשיים מגיבים היטב, אסור לנו לא לראות יותר את הרוח הבסיסית של הישרדות הוא בעיקר ילדותי, גם אם היא מובילה לרצח. אנו אומרים שבהתחלה, הוא זה קשור למערכת היחסים בין גנטיקה לבין הפרשנות הופכת נסיבות חייו של העובר נתקל על ידי אמו.

כמותו, תופעת הגיזום העצבית היא גלובליזציה, לעצב מחדש של כל מה ששימש להקמת הסטריאוטיפ של התגובות, **כפי שראינו בסעיף הקודם**. גיזום זו, אשר יוצר תערובת של נתונים בסיסיים, לא מרשה ליותר לכן גישה, אשר קשורה לחוויה, אשר יצר את ההרגשות, כמו במקרה של מפות קוגניטיביות. בניגוד אלו מפות קוגניטיביות, אשר כפופים הניתוח שלנו, ההרגשות נבחרות בנפרד, בפנקס של תפיסה, **אשר גנטית קשורה** הישרדות התגובות, הראשון. שנית, תמונת המנוע של אלה, מזוהה במספר רב של ניסויים, שבהם הם קרובים זה לזה. לפיכך, אנו בקלות להבין שאם רגשות לא ניתן להפריד לחלוטין לרוח הבסיסית, אשר קשור בגנטיקה שלנו, הם הן התוצאה משולבת בגנטיקה לבין, ו כל מה שעושה את "ההוראה".

אנו מבינים בקלות שאם ההרגשות אינם יכולים לנתק לחלוטין מהרוח של הבסיס, ו לגנטיקה שלנו, הם נמצאים תוצאה המשולבת עם מהרוח הבסיסית וכל מה שעושה 'חינוך'.

יצירת ולהשתמש של רוח בתוך במוח "המשניים" הנקרא הלימבית (או בעבר rhinencephalon), או רגשותינו בתוך הניאוקורטקס.

אם לא היינו זקוקים למשוב, נוכל לומר כי זו קבוצה, אם כי הבשר שנוצר, נותר נהיל כראוי. זה מה שקורה לכל אדם מתנהג בעצמו ללא סיוע של רוח הקודש, ב באבולוציה סוציאלית טובה מאוד, למרות שאלוהים משהו אחר כפי להציע, שפורט בפיסקה 3-3.

הבעיה היא אחרת לגמרי, כמו שילוב זה של תגובות שנוצרו על ידי אלוהים כדי לאפשר לנו זמן תגובה מהיר, כאשר אנו נתקלים במצבים בלתי צפויים, פחות או יותר בלתי מתוכננת. אכן, אין צורך ללכת אחורה בזמן, כדי לדעת כי דוד המלך היה עדיין נער, נלחם עם נשק סיכום מאוד, נגד האריה והדוב כאשר הוא החזיק את העדר. אם הוא שאל את השאלה, לדעת אם הוא פשוט או לא, להגיב בדרך מסוימת, אנחנו בהחלט לא יהיה לדבר על נסיבות אלה, כי בן אנוש יהיו לזמן רב לא קיימים. לא, אם הבורא ברא אותנו בצלמו, עם יכולות רבות של ניתוח, הוא לא שכח לחמש עצמנו, כדי לגרום לנו מנצחת במצבים כאלה. לכן, לפני שאנחנו מתמודדים עם קשיים כאלה, **אלוהים דאג לנו להתקין כמו הסטריאוטיפ הקבוע של תגובות, אשר ישירות הופך המנוע בלי לעבור את כל הניתוח שלנו, כי שאנחנו מתקשרים לרוח או ההרגשות.** התגובה סטריאוטיפים אלה מנוהלים על ידי מה שאנחנו מתקשרים במעגל קצר של המוח שמאפשר לבצע תגובות רגילות, כגון נהיגה, עישון בזמן לחשוב על מצב נתון או לשוחח עם נוסעת אחרת באמצעות מעגל הארוך מקביל, ו שלנו מפות הקוגניטיביות. זה סוג של דוגמה מבליט שניהם מעגלים אנו משתמשים בתוך לנו במצבים כי אנחנו יודעים, אבל אשר זה להיות אחרת מנוהל במקרים שאנחנו שוקלים עדינים. במקרים אלה, שבו התגובות שלנו צריכות להיות סדר עדיפויות על שלנו מנתחת, הנתונים הכלולים באמיגדלה יעדיפו את התגובה ומתנתק שלנו מעגל ארוך, **שמסיר גם שלנו מפות קוגניטיביות של הנשמה שלנו והזיכרון שלנו לטווח קצר ששוכן ביפותלמוס.** בתוך במצב שהזכירו לעיל, עישון, לנהוג ולחשוב או לדבר, בקצר חשמלי הקשר זה ניתן למצוא בקלות, לדוגמה, אם תנועה לא נכונה, האדם הלהבה של הסיגריה שלו וזרק את על במכנסיו. מתמודד עם צורך המשך נהיגה בזמן מבקש שמנסה להגן על עצמו על אשרוף, זה יהיה מנותק לחלוטין קצר את מחשבותיו או בשיחתו, לפעמים לשכוח לגמרי הנושא של מחשבותיו. **משמעות הדבר הוא שכאשר אדם בראשותו של פחד לנהל את התגובות שלהם רק על ידי קצר חשמלי, זה לא**

יכול לתפוס ולפרש את המילים הפשוטות ביותר, אתה יכול להגיש, רק הגנה שלה אישית של השיבות.

את המעבר מעגל קצר או ארוך במוח, נקבע על ידי התלמוס החושי, ו שלנו ה מוח קטן של ההלב, נוכל לראות בסעיף 2, כי שומר על האמיגדלה תמיד מוכן להגיב, אבל עוד יותר במיוחד במצבים נחשבים עדין כי דורש תגובות מהירות.

האמיגדלה חנויות בגרעינים שונים, אחד סטריאוטיפים של התגובה

מתאימות לרוחות המצויים במוח הלימבית שלנו, וסטריאוטיפים אחרים

התגובה מתאימות לרגשות המצויים בקליפת המוח שלנו, כולם מבוססים על

המדינה שלנו מוחם של הזמן והסביבה נתקל. האמיגדלה לכן השתמש באותה

דרך כפי RAM זכרון מחשב, כך שתמיד יהיה מוכן להגיב, ותלויה בהקשר, זה

משתנה חיבור הנתונים שלה עם רוחות אחרות של הזמינים במוח הלימבית, ו

התחושה של האונה הימנית של הניאוקורטקס. מערך נתונים זה יש שני

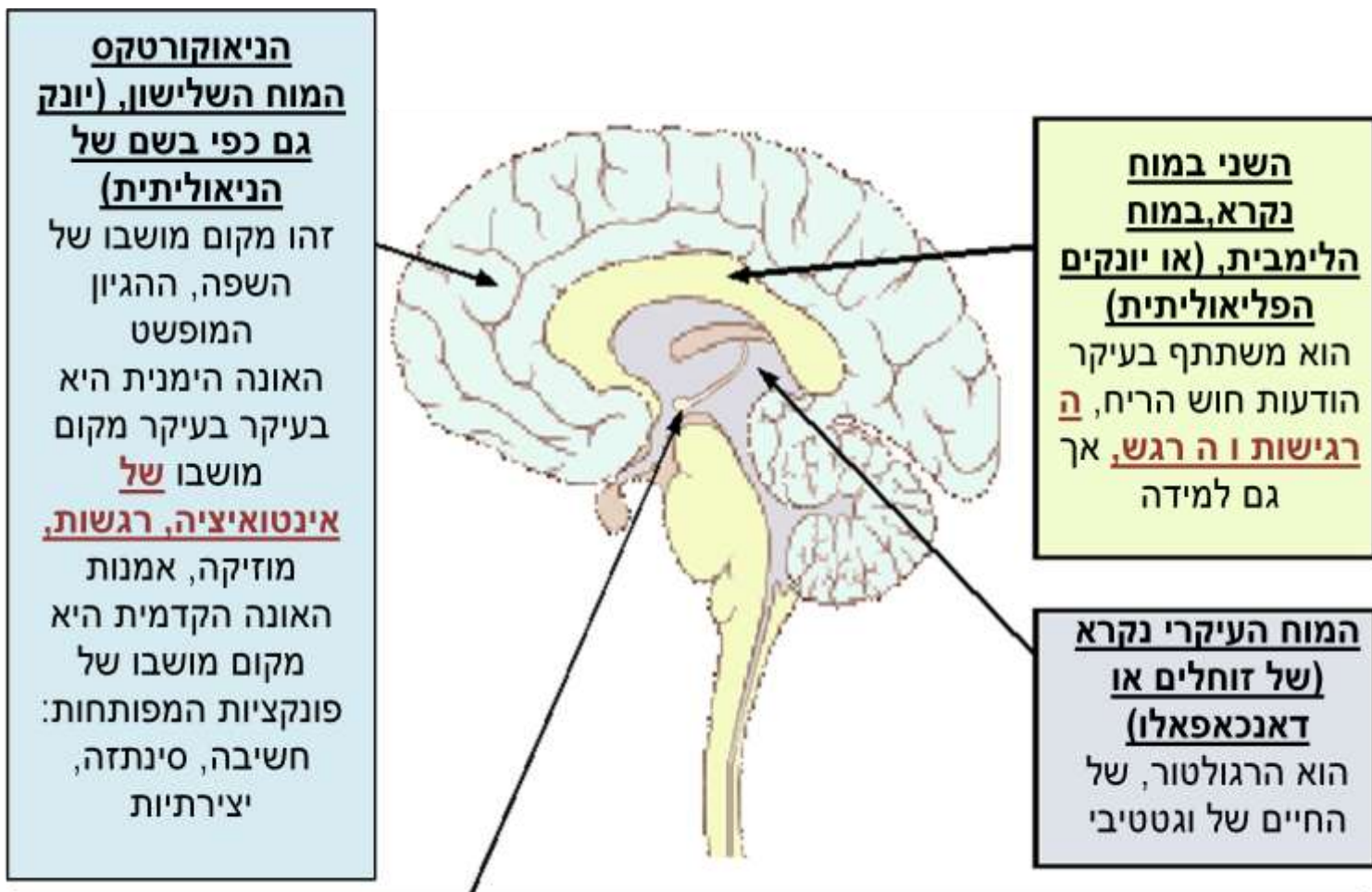
יתרונות, המספקים תגובות מהירות מאוד, על ידי תוכנה פתוחה כבר, אבל גם

צריכת אנרגיה נמוכה מאוד במעגל, בניגוד ארוך אשר פתוח כל עת את

ההיגיון המקביל ולשקול את כל מנתחת הקשר נתון להשוות את זה להרבה

תמונות כבר נרכשו שיש לפעמים רק דו"ח קטן עם המצב.

ייצוג של שלושת המבנים העיקריים של המוח שלנו לבין האמיגדלה, התומך תגובות שנבחר כאשר מוח עם קצר חשמלי

בנוגע ל, המוחות האלה וההרגשות, הבעיה היא זאת הטבע שלהם על ידי הבשר. אין לנו גישה ישירה לניתוח התחילי, להרשות לשנות אותם, כמו במקרה של מפות קוגניטיביות. כמעט כל נוירונים לאחר שנהרס יוצרי ברוח זו, על ידי גיזום עצביים. הנוירונים היחידים שנותרו הם אלו לסייע בניהול את הרגשות האלה, פחות או יותר, על ידי חפיפה של המפות הקוגניטיביות שלנו. הפונקציה הזאת נשארת לנו נגישה אף על פי כן, אך ורק מתי אנחנו מחזיקים את השליטה של עצמנו, על ידי פעולות רפלקסיביות לנתח של הניאוקורטקס, שזה לומר שהמעגל הארוך.

במיוחד בשבילנו נוצרים, מה ראוי לציון הוא כי חפיפה פונקציה, אשר אינה מבטלת את הרוח הבסיסית, כפי פיתחנו את אפקט בומרנג. זה רק אפשרות, ניתוח מתחשב פחות או יותר מתון, במהלך השימוש של מעגל ארוך של המוח, אך עם זאת, עם זה חופפים, אינו אוסר התגובה הראשונית מקושרת אל הרוח של מיגון, על פי הפרשנות של הפרט מודאג, "של הסכנה" בהקשר אחר.

אנחנו לא אף על פי כן תופסים מאוד בקלות ההשפעה מהתכנות היחידה שלהם, כי, במשך מודעים שלנו ניתוחים, המפות הקוגניטיביות שלנו באים לכסות את ההשפעה, עם זאת ועוד, על ידי סיבה של סיבה ותוצאה, כל אחד מהם פולש פחות או יותר על התחום של אחר. זו הסיבה שאנחנו הרבה יותר קלים להיות אותנו להעשות מודע להשפעה שלהם על, במשך תגובות ספונטניות. מתמודדים עם הצורך בתגובה מהירה, שקשורה למצב בלתי צפוי, כל התפיסות החושיות שלנו, שגם הוא חלק "לב המוח קטן", הוא למעשה קצר השמלי על ידי הפעולה של האמיגדלה, אשר נותנת את כל כוח קבלת החלטות של התגובה לחלק אחד הקשור המוחות ותחושות מותקן מראש.

העבודה ביצעה על ידי לא פסיכותרפיה נוצרית, או גישה דתיה פשוטה לא הולכה על ידי האמונה של בן האדם המאוד, ממוקם ברמה של האימוץ של חדשות הקוגניטיבי מפות, על ידי חדש " לומד ". נתונים חדשים אלה ייאפשרו לנו לדעת ולנהל את רגשות פחות טראומתיים מודגשים על ידי החזון החדש הזה של אחריות, לעתים קרובות על ידי הסרת את האשמה אדם מדריך.

ברוב המקרים, זה רק העברה של גינוי, שבמקום להיות מכוונות נגד אדם עצמו עצמו מתבצע על הגבר או אישה נחשב התוקפן, או לפחות באחריות. רוח או התחושה, ח אדם נתן סיבה לתגובותיה, לוואי, על ידי התגובות הרעות שלו, ש נחשפו הזאת רוח או ההרגשות, כל כך מזוכים באותה דרך כאילו זה מעולם לא הרגיזו טעות בבן האדם הזה לאחרים או לאלוהים, הכל נדחים על " בן אדם תחילי אחראי ". זה מאפשר מראה מסוים של התועלת עבור לאדם הנוגע בדבר בלעדיו להשיג את גודל שחרור של הנפש והרוח שאלוהים רוצה לתת לכולם. זה אכן להשמיט כל טבע חושני פסיכולוגיה של אדם, עדיין יש צורך בבנייתו של כל אדם בנוי על אותו הבסיס, בין אם טראומטי או לא.

לעומת זאת, בקידוש אשר מובלת על ידי רוח הקודש, יכול להשיג את אותו הסוג של רגש ושכל ולהחליף את ההיגיון אנושי, אשר נכתב של אהבה

אנוכיית המרוסנת על ידי פחד, על ידי זאת של הרוח של אלוהים, שנבנה על האהבה של אחרים. זו הסיבה לכך שהאמונה היא כה מרכזית באלוהים, כי זה להתיר להתקדם בקדושה, מעבר לכל היגיון הבנייה הגופני שלנו מתאוה משלנו, סיבה מדוע מביא לשלום ושחרור מוחלט של הנשמה ושל מוח.

זה גם מאשר את זה, למרות כל הכוונות הטובות שלה, האיש לעיתים קרובות חסר יכולת לעשות טוב שהוא ירצה לעשות, אבל עדיין מסוגל לעשות רע, הוא לא הייתי עושה, כי בסיס לכל תגובה אדם הוא מורכב אך עלינו להוסיף נזירונים הממוקמים קרוב ללב, כאמור בסעיף בפרק השני. אם אנחנו רוצים להעמיק בנושא זה, נוסיף בזיכרון הקולקטיבי, כפי שאנחנו גם מדגים את אתר קנדי "המוח בכל הרמות" שיש לנו כבר התייחסו, ו כמו שלנו הקוד האתי "צרפת ואת אלוהים" קריאה של ללא תשלום באתר זה.